

Thi det kan under mange Forhold kaste et vist oplivende Skær over de parlamentariske Forhandlinger og bidrage i høj Grad til at gøre de Forhandlinger livlige, som ellers vilde være kedelige. Den højtærede Justitsminister har meget ofte afbrudt baade mig og andre Medlemmer i denne Sal, saa den højtærede Justitsminister kan slet ikke beklage sig over, at han endogsaa kun to Gange er bleven afbrudt, netop med nøjagtig de samme Ord, som han havde betegnet mit Foredrag med. Dette var ikke uhøfligt. Ellers vilde det være blevet paataalt af den højtærede Formand. Men Justitsministerens Svar var uhøfligt. Derfor blev det paataalt af Formanden.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skulde dog tro, at det ærede Medlems Udtalelser ere blevne paatalte af Formanden, og det endogsaa to Gange, den ene Gang ved Paataale og den anden Gang med Klokkeringning. Det ærede Medlem siger jo nu, at det er for at oplive Forhandlingerne, for at more os, at han afbryder; men naar nogen staar op, som det ærede Medlem gør, og afbryder paa en meget energisk Maade, tror jeg nok, der kan være Grund til at anse saadant for Uhøflighed, endogsaa for en høj Grad af Uhøflighed. Men derom kan der jo være forskellige Meninger, ligesom der i det hele taget er forskellige Meninger om Begrebet Uhøflighed. Naar dernæst det ærede Medlem tillagde mig lyssky Hensigter, er det med Urette. Jeg kan være enig med ham i, at hvis det havde været min Hensigt at sprænge det Parti, af hvilket jeg var Medlem, eller at sprænge nogen ud af det Ministerium, hvoraf jeg selv var Medlem, og saa ikke vedkendte mig min Hensigt, men brugte andre Hensyn for at naa Maalet, kunde min Adfærd nok betegnes saaledes; men saadan Hensigt har jeg ikke haft. Hvad det ærede Medlem sigtede til i Mandags, har jeg tilladt mig at betegne som Usandhed, og jeg betegner det paa ny som Usandhed hvert eneste Ord. Hvad angaar Forhandlinger udenfor Udvalget, ved jeg ikke, at det skulde være forbudt herinde at tale sammen, naar man ikke havde alle Udvalgsmedlemmerne til Stede fra de forskellige Partier. Jeg ved godt, at det ærede Medlem er imod, at de 8 Medlemmer have forhandlet med mig uden hans Nærværelse; men hvis det ærede Medlem havde været til Stede, vilde han maaske have faaet Tiden til at gaa paa en morsom og underholdende Maade, saa

at det ikke vilde være lykkedes at naa til Ende med Forhandlingerne derom inden Slutningen af Rigsdagssamlingen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Deuntzer: Da det foreliggende Lovforslag i en meget væsentlig Grad afviger fra det Forslag om det samme Emne, som i Fjor blev vedtaget af dette høje Ting, ikke blot i Henseende til Formen, men ogsaa paa mangfoldige Punkter i Indholdet, og jeg tør sige paa betydelige Punkter og i meget væsentlig Retning, og da Forslaget tillige indeholder meget vigtige og dybt indgribende Forandringer i vor Straffelovgivning, tillader jeg mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Sveistrup: Jeg skal paa mit Partis Vegne fraraade Vedtagelsen af det Forslag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds nu stillede. At et saadant Forslag vilde blive stillet fra en eller anden Side, f. Eks. fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), kunde ikke undre mig. Det maatte man være forberedt paa, men at det ærede Medlem, der havde Sæde som Chef for den Regering, der har forelagt Lovforslaget, finder Anledning til at stille det, vækker usægtelig Forbavselse hos mig. Det ærede Medlems Henvisning til, at der er sket Forandringer i det foreliggende Forslag, som er oversendt os fra Landstinget, fra det, der i Fjor blev vedtaget af Folketinget, er jo rigtigt nok. Det har jeg udførligt behandlet i mit første Foredrag om denne Sag. Men maa jeg spørge: Hvem i denne Sal er det, der har nogen Interesse af disse Forandringer? Hvad er det egentlig, der er blevet debatteret om i disse Dage? Det er det samme, som der er blevet debatteret om ved de foregaaende Forhandlinger, nemlig hvorvidt vi skulle have Legemsstraf eller ikke. Dette Spørgsmaal vil jo ikke med nogen Nytte kunne drøftes videre i et Udvalg. Situationen er efter min Mening altsaa den, at alle her i Tinget vel egentlig ønske, at der maa blive vedtaget en delvis Revision af vor Straffelov, nogle, at den maa indbefatte Lovforslagets § 5, andre, at dette ikke skal ske. Hvad der